

8. Я В А .

ВСІ (зірвалися й обступили Олесю. Клунки лишають).
А... а... ..!

ГАНДЗЯ: Слухай Олесю... Що то за стрілець, що має то-
бі паску святити?

ОЛЕСЯ (спочатку збентежена, а далі гордо відхиляє го-
лову): Гадаєте, що не скажу? Таким хлопцем кожна з
вас хотіла б похвалитись...

ВСІ: Хто? Який він? Кажі!

ОЛЕСЯ (гордо): Десятник Люлька!

ВСІ (заметушилися і сплеснули в долоні): Десятник Люль-
ка? Десятник Люлька? Десятник Люлька?

ОЛЕСЯ (закопилила пишно губи і перехилила ' голову):
Ага...! А видите!

ГАНДЗЯ (зі серцем до себе): А ти зраднику!

КАТЕРИНА (до себе): Стривай, драбуго!

МАРУСЯ: А то... пройдисвіт...!

ОЛЕСЯ (дивиться на них здивовано): Чого ж ви?

МАРУСЯ (глумливо): Найшла ти собі, небого, хлопця...
Таж він казав, що тільки мене любить...

ОЛЕСЯ: Тобі?

КАТЕРИНА: І мені! У нас ночував тої ночі...

ОЛЕСЯ: І тобі (До себе). Ах, ти баламуте...!

ГАНДЗЯ (люто): Та то тільки такому то все волосся
вирвати з маківниці... Кропивою спарити. Коцюбою ви-
мастити по крижах, щоб знав, як жінок дурити...

ГРИЦЬКО (підноситься зза вишень, бистро оглядається
й миттю знову ховається).

КАТЕРИНА: А хіба він і з вами..?

ОЛЕСЯ: Ще й з вами..?

ГАНДЗЯ: На маєш... А кому же я оце принесла..? (Пока-
зує на клунок).

ВСІ (кричуть): Так воно? То так? Чекай же ти!

ГАНДЗЯ (ловиться рукою за чоло): Стривайте! Пст! Не
кричіть! Ось, аби він прийшов, то достанеться вже йо-
му на горіхи. Хочби тільки від мене... Але як будете го-
моніти, то сполошите його й він не прийде. І все про-
паде!

КАТЕРИНА: Справді! Він ось повинен уже надійти...

МАРУСЯ: То заховаймося де!...

ОЛЕСЯ: А потім наскочимо!

ГАНДЗЯ (півголосом): Але наперед повідносім "паски"